

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – 7.30 + Majcen Gabrijel i Hojsak Danijel

UTORAK – 7.30 + Mišak Ana god. i obitelj

SRIJEDA – 7.30 + Grđan Stjepan i Ana god.

ČETVRTAK – 7.30 + Grozdek Kristina god. Ivan, Božidar i Kata

PETAK - sv. Antun opat – 7.30 + Višnjić Petar god. Ivan i Šelek Mirko

SUBOTA - sv. Margareta – 17.00 - skupna sv. misa!

NEDJELJA – 2. KROZ GODINU

7.30 + župna

9.30 + Hrman Petar god.

11.00 + Špiranec Josip god. i roditelji

ŽUPNE AKTIVNOSTI: dječji zbor - nedjelja u 10.00!

Župnog vjeronauka ovaj tjedan nema!

Sv. Antun opat, 17. siječnja

Sveti Antun opat rođen je u Komi (Egipat) oko 250.g. u bogatoj i uglednoj obitelji. Nakon smrti roditelja raspredao je sve nasljedstvo i podijelio siromasima. Odlazi živjeti u Libijsku pustinju sa željom da se više poveže s Bogom. Živio je u špilji, gojio stoku i obrađivao mali vrt. Tamo ostaje 20 godina. Zatim odlazi u Aleksandriju da brani kršćane pred Maksimilijanovim progonom. Zbog njegova pustinjačkog i svetačkog ugleda nitko ga se nije usudio dirati. U pustinju se vraća 311. g., ali s brojnom mladeži koja je željela da im bude duhovni vođa i da dijeli život njima. Uskoro ih je bilo na tisuće i tako je nastao prvi samostan. Sv. Antun umire 356. g. u dobi od 105 godina. Narod ga štuje kao zaštitnika domaćih životinja, a posebno svinja.

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
siječanj, 2014. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina VI.

broj 7 (268)

12. siječnja 2014.

KRŠTENJE GOSPODINOVO

Pričesna pjesma

Evo onoga za kog Ivan
posvjedoči:
Ja sam to vidio
i svjedočim:
On je Sin Božji!

Knjiga proroka Izaije

Iz 42, 1-4.6-7

»Evo sluge mojega koga podupirem,
mog izabranika, miljenika duše moje.
Na njega sam svoga duha izlio,
on će donijeti pravo narodima.

Vikati neće, neće bučiti,
glas mu se neće čuti po trgovima.
Trske napuknute prelomiti neće,
stijenja što tinja neće ugasiti.

Po istini on će donijeti pravo,
neće sustati niti smalaksati
dok na zemlji ne uspostavi pravo.
Otoci žude za naukom njegovim.

Ja, Gospodin, u pravdi te pozvah,
čvrsto za ruku te uzeh;
oblikovah te i postavih za savez narodu
i svjetlost pucima,
da otvoriš oči slijepima,
da izvedeš sužnja iz zatvora,
iz tamnice one što žive u tami.«

BOG NIKADA NIJE U KRIVU

Kralj koji nije vjerovao u Božju dobrotu imao je roba koji bi u svim okolnostima uvijek rekao: „Moj kralju, nemojte biti obeshrabreni, jer sve što Bog čini je savršeno. On ne čini pogreške!”

Jednog dana je otišao u lov i na putu je divlja životinja napala kralja. Njegov rob je uspio ubiti životinju, ali nije uspio sačuvati svoje veličanstvo da ne izgubi prst. Ljut i bez imalo iskazivanja zahvalnosti što je spašen, plemić upita: „Je li Bog dobar? Ako je dobar, ja ne bih bio napadnut i ne bi izgubio prst.”

Rob mu odgovori: „Moj kralju, unatoč svemu, ja vam samo mogu reći da je Bog dobar, i On zna zašto se to dogodilo. Što Bog čini je savršeno. On nikada nije u krivu!”

Bijesan zbog odgovora, kralj je naredio uhićenje svog roba.

Kasnije, kralj je otišao u lov, ali taj put sam. Uхватili su ga divljaci koji su obavljali žrtvovanja ljudi.

Na oltaru i spremni da žrtvuju plemića, divljaci su otkrili da njihova žrtva nema jednog prsta. U skladu s njihovim običajima, samo cijela osoba sa svim svojim dijelovima može biti ponuđena bogovima. Kralj bez prsta se smatrao lošom žrtvom za njihove bogove. Stoga su oslobodili kralja.

Nakon povratka u palaču, kralj je naredio da oslobode roba. Primio ga je radosno i rekao: „Bog je uistinu bio dobar prema meni! Gotovo da su me ubili divlji ljudi, ali sreća, zbog jednog prsta koji nisam imao, bio sam oslobođen. Ali imam jedno pitanje: ako je Bog tako dobar, zašto je meni dopustio da tebe stavim u zatvor?”

Rob je odgovorio: „Moj kralju, da sam ja išao s tobom u lov, mene bi žrtvovali, jer ja nisam bez jednog prsta. Zapamti, sve što Bog čini savršeno je. On nikada nije u krivu. Dao ti je da me staviš u zatvor kako ne bih išao s tobom u lov.“

Često se žalimo o životu i negativnim stvarima koje nam se događaju, zaboravljajući da ništa nije slučajno i da sve ima svoju svrhu.

Svako jutro predaj svoj dan Bogu, nemoj biti u žurbi.

Pitaj Boga da nadahnjuje tvoje misli, vodi ono što radiš i ublažuje tvoje osjećaje. I nemoj biti uplašen. Bog nikada nije u krivu!

preuzeto s bitno.net

BIJELA MARAMA

Polako se bližio izlazak iz zatvora. U zatvoreniku se sve više budio strah pred susretom s ukućanima. Hoće li me primiti? Ili će me prezreti i odbaciti? Pa osramotio sam ih svojim ponašanjem i boravkom u zatvoru. Plašio se pravoga odgovora. Stoga je već odlučio: Zaboravit ću dom i svoje!

No, potajno se ipak nadao da će ga prihvatiti, pa je ipak napisao zadnje pismo iz svoje ćelije. Bilo je vrlo kratko: Ja izlazim iz zatvora i vratio bih se kući. Ako ste mi oprostili i ako me prihvaćate, na jabuku pred kućom objesite bijelu maramu koju ću moći vidjeti iz vlaka.

Jedva je odlučio ukrcati se na vlak. Putovanje ga je iscrpljivalo, a neizvjesnost izjedala. Plašio se svakoga zavoja. Vlak se nakon nekog vremena približio mjestu odakle je mogao vidjeti svoju jabuku.

Kadli – na jabuci pred svojom kućom ugleda tisuće marama povezane po granama! Jabuka je cvala maramama oproštenja i radosne dobrodošlice!

Krštenjem su nam se oprostili svi naši grijesi. Tako smo postali djeca Božja i njegovi učenici koji bi trebali širiti radosnu vijest. I mi se plašimo kraja života isto kao i zatvorenik. Gdje ćemo poslije doći? Hoće li nam Bog oprostiti sve naše grijehe koje smo činili poslije krštenja? Hoćemo li ugledati bijelu maramu oproštenja i dobrodošlice?

Mnogo je pitanja, ali ne trebamo se bojati. I ti i ja smo djeca Božja, svi smo braća i sestre i svi imamo istog Oca, Oca koji je Ljubav i čeka na svaki naš povratak k njemu, kako bi nas opet mogao slati drugima.

